မိတ်ဆက်

လွန်ခဲ့တဲ့ လေးငါးနှစ်လောက်က ရင်းနှီးတဲ့ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်တွေက တိုက်တွန်းလို့ ကျွန်တော့်ရဲ့ အတ္ထုပ္ပတ္တိကို ရေးသားဖို့ ကျွန်တော် သဘောတူခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော် စတင်ရေးသားလို့ တစ်မျက်နှာ မပြည့် ခင်မှာပဲ ဘုံဘောမြို့က အဓိကရုဏ်းကြီးပေါ်လာလို့ ရေးသားနေတာ ရပ်ဆိုင်းခဲ့ရပါတယ်။ အဲဒီနောက် အဖြစ်အပျက်တွေ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ဆက်တိုက်ဖြစ်လာလိုက်တာ နောက်ဆုံးတော့ ကျွန်တော် ရာရဝဒမှာ ထောင်ကျခဲ့ပါတယ်။ ထောင်ထဲမှာ အတူနေခဲ့ရတဲ့ ဂျရမ်ဒတ်စ်က ကျန်တဲ့ကိစ္စတွေ ဖယ်ထားပြီး ကျွန်တော့်ရဲ့ အတ္ထုပ္ပတ္တိကို ပြီးအောင်ရေးဖို့ ပြောကြားလာပြန်ပါတယ်။ ကျွန်တော်က ကိုယ့်ကိုယ်ကို လေ့လာဖို့ စီစဉ်ထားကြောင်း၊ ဒါကြောင့် တခြားကိစ္စတွေ လုပ်မှာမဟုတ်ကြောင်း ပြန်ပြီးပြောလိုက်ပါတယ်။ ရာရဝဒမှာ ကျွန်တော်ထောင်ကျရက် အပြည့် နေခဲ့ရရင် ကျွန်တော့်ရဲ့ အတ္ထုပ္ပတ္တိကို ပြီးဆုံးအောင် ရေးနိုင်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ တစ်နှစ်အလိုမှာ ကျွန်တော် လွတ်လာခဲ့ပါတယ်။ ထောင်က လွတ်လာတော့ ဆွာမီအာနန်က ကျွန်တော့်ရဲ့ အတ္ထုပ္ပတ္တိရေးဖို့ တိုက်တွန်း ပြောကြားလာပြန်ပါတယ်။ တောင်အာဖရိကရှိ သစ္စာဂြဟ သမိုင်းကြောင်းကို ကျွန်တော် ရေးသားနေပြီဖြစ်လို့ ကျွန်တော့်ရဲ့ အတ္ထုပ္ပတ္တိကို 'နဝဇီဝန်' အမည်ရှိ အပတ်စဉ်ထုတ် စာစောင်မှာရေးဖို့ စိတ်ဆန္ဒ ဖြစ်ပေါ်လာပါတယ်။ ဆွာမီက ကျွန်တော့်ရဲ့ အတ္ထုပ္ပတ္တိကို စာတစ်အုပ်အနေနဲ့ သီးခြား ရေးစေချင်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော့်မှာ အဲဒီလို ရေးဖို့အချိန် မရှိပါ။ 'နဝဇီဝန်' စာစောင်အတွက် တစ်ခုခုရေးပေးနေရလို့ ကျွန်တော့်ရဲ့ အတ္ထုပ္ပတ္တိ ရေးပေးလိုက်ရင် အဆင်ပြေနိုင်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဆွာမီက သဘောတူ လက်ခံပါတယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်လည်း ကျွန်တော့်ရဲ့ အတ္ထုပ္ပတ္တိကို ရေးသားပါ

တော့တယ်။

ဘုရားမကြိုက်တာကို မလုပ်ရဲတဲ့ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်ကတော့ ကျွန်တော့် အလုပ်ကို သံသယတွေ ဝင်နေပါတယ်။ "ဘာဖြစ်လို့ ဒီလို စွန့်စားရတာလဲဗျာ၊ ကိုယ့်ရဲ့ အတ္ထုပ္ပတ္တိရေးတာဟာ အနောက်တိုင်းရဲ့ အလေ့အကျင့်တစ်ခုပဲ၊ အရှေ့တိုင်း မှာ အနောက်ရဲ့ ဩဇာအောက် ရောက်နေသူတွေကလွဲလို့ ဒီလိုရေးတဲ့လူ မရှိဘူး။ ခင်ဗျားက ဘာတွေရေးမှာလဲ၊ ခင်ဗျားရဲ့ ဒီနေ့ အယူအဆတွေကို မနက်ဖြန်မှာ ပြင်လိုက်မယ်၊ ခင်ဗျားရဲ့ ဒီနေ့အစီအစဉ်တွေကို မနက်ဖြန်မှာ ပြောင်းလိုက်မယ်ဆိုရင် ခင်ဗျား အပြောအဆို အရေးအသားတွေကို အခြေခံပြီး လုပ်ကြတဲ့ လူတွေ မခက် ဘူးလား။ ကိုယ့်ရဲ့ အတ္ထုပ္ပတ္တိ မရေးဘဲနေရင် ပိုမကောင်းဘူးလား"လို့ အဲဒီ မိတ်ဆွေက ပြောပါတယ်။

အဲဒီပြောဆိုမှုတွေဟာ ကျွန်တော့်အပေါ်မှာ ထိရောက်မှုတွေ ရှိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော့်ရဲ့ ရည်ရွယ်ချက်က တကယ်အတ္ထုပ္ပတ္တိရေးဖို့ မဟုတ်ပါ။ သစ္စာ တရားနဲ့ စမ်းသပ်ခဲ့ရတဲ့ ကျွန်တော့်အကြောင်းကို ပြောပြဖို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော့်ရဲ့ ဘဝမှာ အဲဒီစမ်းသပ်ချက်တွေနဲ့ ပြည့် နှက်နေလေတော့ အဲဒီစမ်းသပ်ချက်များကို ပြောတာဟာ ကျွန်တော့်ရဲ့ အတ္ထုပ္ပတ္တိ ပြောပြသလိုဖြစ်မှာ သေချာပါတယ်။ စာမျက်နှာ တိုင်းက အဲဒီစမ်းသပ်ချက်များ အကြောင်းသာ ပြောနေတာဖြစ်ရင် တခြားကိစ္စတွေ အတွက် မပူပါ။ အဲဒီစမ်းသပ်မှုများအကြောင်းက စာဖတ်သူအတွက် အကျိုးယုတ်စေ မှာ မဟုတ်ဘူးလို့ ကျွန်တော် ယုံကြည်ပါတယ်။ အဲဒီလို ယုံကြည်မှုနဲ့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဝမ်းသာဂုဏ်ယူနေမိပါတယ်။ နိုင်ငံရေးနယ်ပယ်မှာ ကျွန်တော့်ရဲ့ စမ်းသပ်မှုတွေကို အိန္ဒိယတွင်သာမက 'ယဉ်ကျေးတဲ့' ကမ္ဘာမှာပါ တော်တော်လေး သိနေကြပါတယ်။ ကျွန်တော့်အဖို့တော့ အဲဒါတွေဟာ တန်ဖိုးသိပ်မရှိပါ။ 'မဟာတ္တမ' ဂုဏ်ပုဒ်ဟာလည်း တန်ဖိုး လျော့နည်းပါတယ်။ အဲဒီ ဘွဲ့ထူးဂုဏ်ပုဒ်ဟာ ကျွန်တော့်ကို လေးလေးနက်နက် နာကျင်စေပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ နယ်ပယ်ထဲက ကျွန်တော့်ရဲ့ စမ်းသပ်မှု များကို ပြန်လည် ပြောပြလိုပါတယ်။ အဲဒီစမ်းသပ်မှုတွေကသာ ကျွန်တော့်ကို နိုင်ငံရေး နယ်ပယ်မှာ အလုပ်လုပ်နိုင်တဲ့ စွမ်းအားတွေ ပေးခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီစမ်းသပ်မှုတွေဟာ တကယ်ပဲ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ တန်ဖိုးရှိရင် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ချီးပချို့ မလိုပါ။ ကျွန်တော့်ရဲ့ နှိမ့်ချမှုကိုသာ တိုးစေပါလိမ့်မယ်။ အတိတ်ကို ပြန်ကြည့် မိလေ ကျွန်တော့်ရဲ့ ကန့်သတ် ချက်တွေကို ခံစားလာမိလေ ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီနှစ်ပေါင်းသုံးဆယ်လုံးလုံး ကျွန်တော် ကြိုးပမ်းခဲ့တာဟာ ကိုယ့်ကိုယ်ကို သိရှိနားလည် သဘောပေါက်ရေး ဖြစ်ပါတယ်။ ဘုရားသခင်နဲ့ တွေ့ဖို့နဲ့ မောက္ခ (ကွန်းမိုရာ) ရရှိဖို့ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော် နေထိုင်တာနဲ့ လှုပ်ရှားတာတွေဟာ အဲဒီ

တခြား ကိုယ်ကျင့်တရားများ ပါဝင်မှာဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော့်အဖို့ကတော့ အမှန် တရားဟာ တခြား ကိုယ်ကျင့်တရားတွေ အပါအဝင် ကိုယ်ကျင့်တရားကို အချုပ်အခြာ အာဏာပိုင်ပါတယ်။ အမှန်တရားဟာ စကားအရသာမကဘဲ အလုံးစုံ အမှန်သစ္စာ တရား ဖြစ်ပါတယ်။ ထာဝရ ကိုယ်ကျင့်တရား နိယာမဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒါဟာ ဘုရားသခင် ဖြစ်ပါတယ်။ ဘုရားသခင်ရဲ့ အသွင်အပြင်တွေ များပြားလွန်းလို့ အဓိပ္ပာယ် ဖွင့်ဆိုချက်တွေလည်း များပြားလွန်းလှပါတယ်၊ကျွန်တော်အံ့ဩရပါတယ်၊

ကျွန်တော် မတွေ့ခဲ့သေးပါ။ ဒါပေမဲ့ ဘုရားသခင်ကိုတော့ ရှာဖွေနေရပါတယ်၊ ရှာဖွေနေရာမှာ ကျွန်တော် အနှစ်သက်ဆုံး အရာတွေကို စွန့်လွှတ်ဖို့တောင် ဖြစ်ခဲ့ပါ တယ်။ အလုံးစုံ အမှန်သစ္စာတရား (ပရမတ်)ကို မတွေ့နိုင်သေးခင်မှာတော့ သိရှိထားတဲ့ ပညတ်နဲ့ပဲ နှစ်သိမ့်နေရမှာ ဖြစ်ပါတယ်၊ အဲဒီပညတ်တရားဟာ အခုအခါမှာ ကျွန်တော့်ရဲ့ မီးပြတိုက်တွေ၊ ဒိုင်းတွေ ဖြစ်ပါတယ်၊ အဲဒီလမ်းကြောင်းဟာ တည့် မတ်ကျဉ်းမြောင်းပြီး မုတ်ဆိတ်ရိတ် ဓားသွားလို ထက်မြက်ပေမဲ့ အမြန်ဆုံးနဲ့ အလွယ်ဆုံးလမ်း ဖြစ်တယ်လို့ ကျွန်တော် ထင်မြင်မိပါတယ်။ ဒီလမ်းအတိုင်း လိုက်နေလို့ ဟိမဝန္တာတောင်လို ကြီးမားလှတဲ့ ကျွန်တော့်ရဲ့ အမှားတွေကိုတောင် အသေးအမွှား ထင်မိပါတယ်။ ဒီလမ်းကြောင်းက ကျွန်တော့်ရဲ့ သောကတွေကို ကယ်တင်ခဲ့ပြီး ရှေ့ကို ချီတက်သွားစေတာကြောင့် ဘုရားသခင်ကို တွေ့မြင်ခဲ့ရသလို ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ ဘုရားသခင်ဟာ ရှိပြီး တခြားဘာမှမရှိတာကို ယုံကြည်မှုရှိလာပါတယ်။ အဲဒီ ယုံကြည်ချက် ဖြစ်ပေါ်လာတာကို သိချင်သူများ သိကြပါစေ။ ကျွန်တော့်ရဲ့ စမ်းသပ်ချက်များနဲ့ ယုံကြည်မှုတို့ကို မျှဝေနိုင်ကြပါစေ။ ကျွန်တော့်အတွက် ဖြစ်နိုင်တာတွေဟာ ကလေးတွေအတွက်လည်း ဖြစ်နိုင်တယ်လို့ ယုံကြည်ပါတယ်။ ယုံကြည်နိုင်တဲ့ အကြောင်းတွေ ရှိပါတယ်။ အမှန်တရားကို ရှာဖွေစူးစမ်းဖို့ ပစ္စည်း ကိရိယာတွေဟာ ရိုးစင်းသလို အသုံးပြုဖို့လည်း ခက်ခဲပါတယ်။ မာနကြီးတဲ့ သူတွေ အတွက် မဖြစ်နိုင်ဘူးလို့ ထင်ရပေမဲ့ ရိုးသားအပြစ်ကင်းသူတွေအတွက်တော့ ဖြစ်နိုင် ပါတယ်။ အမှန်တရားကို ရှာဖွေမယ့်သူဟာ မြေဆောက်အောက်က ဖုန်မှုန့်ထက်တောင် နှိမ့်ချလိုပါတယ်။ အမှန်တရားကို ရှာဖွေသူကတော့ သူ့ကို ဖုန်မှုန့်က နင်းထားနိုင် လောက်အောင်ပဲ နှိမ့်ချလိုပါတယ်။ ဒါမှသာ အမှန်တရားကို မြင်ယောင် လာမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဟောဒီစာမျက်နှာတွေမှာ မာနနဲ့ ပတ်သက်တာတွေ ရေးသားတာတွေ့ရင် ကျွန်တော့်ရဲ့ အမှန်တရား ရှာဖွေမှု မှားနေတာကို စာဖတ်သူက ယူဆနိုင်ပါတယ်။ အမှန်တရားလို့ ကျွန်တော် ထင်ခဲ့သူတွေဟာလည်း လိမ်ညာလှည့် ဖျားသူတွေလို့

ရည်ရွယ်ချက် ပန်းတိုင်ကို ရှာဖွေတာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်ပြောဆိုပုံ ရေးသားပုံနဲ့ နိုင်ငံရေး နယ်ပယ်မှာ လုပ်ဆောင်တာတွေဟာ အဲဒီရည်ရွယ်ချက်အတိုင်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော့်မှာ တစ်ယောက်အတွက် ဖြစ်နိုင်တာ အများအတွက် ဖြစ်နိုင်တယ် ဆိုတာ ရှိနေလို့ ကျွန်တော့်ရဲ့ စမ်းသပ်မှုတွေကို လူမသိ သူမသိ မဟုတ်ဘဲ လူသိ ရှင်ကြား လုပ်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီလို လုပ်တာဟာ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ တန်ဖိုးယုတ်လျော့ သွားတယ်လို့ မထင်ပါ။ ဘုရားနဲ့ ကိုယ့်ဘာသာသိတဲ့ အရာကိစ္စတွေ ရှိပါတယ်။ အဲဒါတွေဟာ ပြောပြလို့ မရနိုင်ပါ။ ကျွန်တော် အခုရေးမှာတွေဟာ ဒါမျိုးတွေ မဟုတ်ပါ။ ဒါပေမယ့် ဒါတွေဟာ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာဖြစ်ဖြစ် လူ့ကျင့်ဝတ်ဆိုင်ရာ တန်ဖိုးဖြစ်ဖြစ် ရှိပါတယ်။ ဘာသာရေးနဲ့ အနှစ်သာရဟာ လူ့ကျင့်ဝတ်ဖြစ်နေလို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ကလေးတွေလို လူကြီးတွေလည်း သိရှိနားလည်နိုင်တဲ့ ဘာသာရေးကိစ္စတွေ ကိုသာ ဟောဒီ အဖြစ်အပျက် ဇာတ်လမ်းထဲမှာ ရေးသားထားပါတယ်။ ဒီအဖြစ်အပျက် ဇာတ်လမ်းကို မေ့ဝိဋ္ဌာန်ကျပြီး နှိမ့်ချတဲ့ စိတ်ဓာတ်နဲ့ ရေးခဲ့ရင် တခြားစမ်းသပ်လိုတဲ့ လူအများအတွက်လည်း ရှေ့ကို လှမ်းနိုင်စေမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဟောဒီ စမ်းသပ်မှုတွေ အတွက် အဆုံးသတ်မှန်ကန်မှုကို ကျွန်တော် မတောင်းဆိုပါ။ သိပ္ပံပညာရှင် တစ်ယောက် ရေးသားတာထက် မပိုပါ။ သိပ္ပံပညာရှင်က သူ့ရဲ့ စမ်းသပ်မှုတွေကို သေသေချာချာ တွက်ပြီးမှ ပြုလုပ်ပေမယ့် ရရှိတဲ့အဖြေကို အမြဲစူးစမ်းတတ်ပါတယ်။ ကျွန်တော် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ကျကျနန စစ်ဆေးခဲ့ပါတယ်။ စိတ်အခြေအနေတိုင်းကို သတိပြုခဲ့ ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော့်ရဲ့ ကောက်ချက်ချမှုတွေကို နောက်ဆုံးလို့ မတောင်း ဆိုပါ။ ကျွန်တော်တောင်းဆိုချင်တာ တစ်ခုပဲဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော့်အဖို့ တော့ အဲဒါတွေဟာ လုံးဝ မှန်ကန်တယ်လို့ ထင်ပါတယ်။ လောလောဆယ်မှာ နောက်ဆုံး ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ မဟုတ်ရင် အဲဒါပေါ် အခြေပြုပြီး ကျွန်တော် အလုပ်လုပ်လို့ မရနိုင်ပါ။ ဒါပေမယ့် အဆင့်တိုင်းမှာ ကျွန်တော်က လက်ခံမှုနဲ့ လက်မခံမှု ဖြစ်စဉ်ကို သုံးခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော့်ရဲ့ ပြုမူချက်တွေဟာ ကျွန်တော့် အသိဉာဏ်နဲ့ နှလုံးသားကို နှစ်သိမ့်စေတယ်ဆိုရင် အဲဒါတွေကို မှန်တယ်လို့ စွဲစွဲမြဲမြဲ လက်ခံပါတယ်။

ပညာပိုင်းဆိုင်ရာ ကိစ္စတွေကို ဆွေးနွေးဖို့သာ ရည်ရွယ်ခဲ့ရင် ကိုယ့်ရဲ့ အတ္ထုပ္ပတ္တိ တစ်ခုကို ရေးဖို့ ကျွန်တော်ကြိုးစားမှာ မဟုတ်ပါ။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော့်ရဲ့ ရည်ရွယ်ချက်က လက်တွေ့ဘဝမှာ စမ်းသပ်တွေ့ကြုံရတာတွေကို ရေးချင်တာဖြစ်လို့ အခုရေးမယ့် အခန်းတွေကို ရေးချင်လို့ အခုရေးမှာတွေကို "အမှန်တရားနဲ့ စမ်းသပ်မှုဆိုင်ရာ ကျွန်တော့်ဘဝ ဇာတ်ကြောင်း"လို့ ခေါင်းစဉ်တပ်လိုက်ပါတယ်။ ဒီဇာတ်ကြောင်းမှာ အမှန်တရားနဲ့ မတူတဲ့ အကြမ်းမဖက်မှု၊ ဗြဟ္မစရိယကျင့်မှုနဲ့

ယူဆနိုင်ကြပါတယ်။ ကျွန်တော့်လိုလူမျိုး ရာပေါင်းများစွာ ပျောက်ကွယ်သွားပါစေ၊ အမှန်တရားကတော့ ပေါ်ထွန်းပါစေ။ မှားတတ်တဲ့ ကျွန်တော့်လို လူတွေကြောင့် အမှန်တရားရဲ့ အဆင့်အတန်း မလျော့ပါးပါစေနဲ့။

ဖတ်ရှုရမယ့် အခန်းတွေမှာ ဖော်ပြထားတာတွေကို အမှန်လို့ မယူဆကြဖို့ မျှော်လင့်ပါတယ်။ ရေးပြမယ့် စမ်းသပ်ချက်များကို ဥပမာတွေအဖြစ် ယူဆပြီး ကိုယ့်ရဲ့ စိတ်ဆန္ဒတွေနဲ့ စွမ်းရည်အရ စမ်းသပ်ချက်တွေကို ပြုသကြပါ။ အကျည်းတန်တာတွေကို ဖုံးမထားဘဲ အမှန်အတိုင်း ရေးမှာဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော့်ရဲ့ အပြစ်တွေကို ပြောပြ ဖို့ ရည်ရွယ်ထားပါတယ်။ ကျွန်တော် ကောင်းတာတွေကို ကြွားဖို့ မဟုတ်ပါ၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် စဉ်းစားရာမှာ အမှန်အတိုင်းသာ ဖြစ်ရပါ့မယ်၊ တခြားလူတွေကိုလည်း ဒီလိုပဲ ဖြစ်စေချင်ပါတယ်။ ကျွန်တော့်ရဲ့ တိုင်းတာမှုမှာ သုဒ္ဓတွေနဲ့အတူ ဟောဒီလို ဆိုချင်ပါတယ်။

"ငါ့လိုကောက်ကျစ်ပြီး စက်ဆုပ်ဖို့ကောင်းတဲ့
အကောင်ဟာ ဘယ်မှာလဲ။
ငါဟာ သစ္စာမဲ့ခဲ့လို့
ငါ့ကို ဖန်ဆင်းတဲ့ ဘုရားကို စွန့်ပစ်ခဲ့ပြီ "

ကျွန်တော်ဟာ ဘုရားသခင်ရဲ့ ကလေးဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော့်ရဲ့ အသက်ရှူ မှုကို ဘုရားသခင်က အုပ်စိုး ချုပ်ကိုင်ထားတာ သိပြီး ဘုရားသခင်နဲ့ ဝေးကွာလှမ်း နေတာ နာကျင်လှပါတယ်။ ဘုရားသခင်နဲ့ ဝေးအောင် လုပ်နေတာဟာ ကျွန်တော့်မှာ ရှိတဲ့ မကောင်းစိတ်တွေ ဖြစ်တာသိပေမယ့် ကျွန်တော်က သူတို့ကို မဖယ်ရှားနိုင်ခဲ့တာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါပေမယ့် ကျွန်တော် အပြီးသတ်ရပ့်မယ်။ ကျွန်တော့်ရဲ့ အဖြစ်အပျက်ကို လာမယ့် အခန်းမှာ ရေးပါတော့မယ်။

အာရှရမ် ၊ဆဗ္ဗာမတီ
အမ်၊ကေ၊ဂန္ဒီ
၂၆ ရက်၊ နိုဝင်ဘာလ ၁၉၂၅။